

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.821 van 21 september 1998
in de zaak A. 78.751/IX-1194.**

In zake : Johan GOYENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 mei 1998 namens Johan GOYENS werd ingediend door zijn raadsman E. BREWAEYS, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Evaluatiecommissie van de Rijkswacht van 26 maart 1998, ter kennis gebracht van verzoeker op 3 april 1998, waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de vereisten om aan de bevorderingsproeven voor adjudant bij de Rijkswacht deel te nemen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. GOETRY die, loco Advocaat E. BREWAEYS verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 maart 1981 wordt verzoeker opgenomen in de Rijkswacht. Op 26 maart 1982 wordt hij benoemd in de graad van wachtmeester. Op 1 oktober 1984 wordt hij benoemd in de graad van opperwachtmeester en op 26 september 1994 wordt hij benoemd in de graad van eerste opperwachtmeester. Met ingang van 1 februari 1995 muteert verzoeker van de brigade Kortenberg naar het district Leuven.

1.2. Met het dagelijks order nr. 28 van 11 juni 1997 zendt kolonel DUCHATELET, directeur-generaal personeel van de Algemene Directie van het Personeelsbeheer van de Rijkswacht, in uitvoering van artikel 4 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende

de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijks-wacht, de lijst op van de keuronderofficieren die in nuttige rangorde zijn om deel te nemen aan de bevorderingsexamens tot de graad van adjudant sessie 1998. Deze lijst vermeldt de naam van verzoeker. Punt 4. van dit dagelijks order vermeldt dat ten gunste van de kandidaten een informatievergadering zal worden georganiseerd op 20 juni 1997.

1.3. Op 13 oktober 1997 brengt majoor HAUTERA, directeur personeel en logistiek van het district Leuven, advies uit ten behoeve van de evaluatiecommissie voor de bevordering tot de graad van adjudant - sessie 1998. Hij beoordeelt de wijze van dienen van verzoeker als "goed"; de beoordeling van de geschiktheid om het ambt van hoofdonderofficier uit te oefenen luidt "zeer geschikt".

1.4. Met een nota van 10 februari 1998 meldt kolonel DE CAMPENEERE, voorzitter van de evaluatiecommissie N, aan verzoeker dat hij wordt opgeroepen om voor de evaluatiecommissie te verschijnen op 26 maart 1998.

1.5. Op 26 maart 1998 beslist de evaluatiecommissie dat verzoeker niet voldoet aan de vereisten om aan de bevorderingsproeven te mogen deelnemen.

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Op 3 april 1998 ondertekent verzoeker deze beslissing voor kennisneming en ontvangst.

Dezelfde dag dient verzoeker een bezwaarschrift in.

Met een nota van 3 april 1998 zendt majoor HAUTERA, directeur personeel en logistiek van het district Leuven, het bezwaarschrift van verzoeker aan de directeur-generaal van het personeel. Hij vermeldt in de nota zijn advies en een aantal beschouwingen betreffende het bezwaarschrift waarin hij zich akkoord verklaart met

de door verzoeker in zijn bezwaarschrift aangevoerde argumenten.

1.7. Met een nota van 21 april 1998 zendt kolonel KENSIER, voorzitter van de evaluatiecommissie, aan de directeur-generaal personeel van de Algemene Directie van het Personeelsbeheer, elementen van antwoord met betrekking tot het bezwaarschrift van verzoeker.

1.8. Met een nota van 15 mei 1998 beslist kolonel DUCHATELET, directeur-generaal van de Algemene Directie van het Personeelsbeheer, het verzoek tot ambtshalve vernietiging van de gevolgde procedure niet in te willigen.

1.9. Op 27 mei 1998 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging in;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Ingevolge de bestreden beslissing ondergaat verzoeker een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Er is immers een 'samensmelting' van de diverse politiediensten in de maak op politiek vlak, zodat de huidige beroepssituatie van verzoeker door de bestreden beslissing en de komende hervormingen zeer waarschijnlijk zal worden beïnvloed; omwille van het feit dat er nog geen definitieve teksten zijn kan hieromtrent moeilijk uitleg worden gegeven.

Een uitstel van bevordering gedurende drie jaar is het gevolg van de bestreden beslissing. Ondertussen worden bijkomende plaatsen in de graad van adjudant opengesteld, en kan verzoeker niet mededingen naar die bevorderingen.

Ingevolge de bestreden beslissing kan verzoeker, overeenkomstig artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 1 april 1996 niet deelnemen aan de examens die hem in staat moeten stellen om te worden bevorderd";

2.2.1. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker door de geplande "samensmelting" van de diverse politiediensten zou kunnen ondergaan, afhangt van een aantal onzekere gebeurtenissen, zodat het als hypothetisch dient te worden beschouwd; dat verzoeker er in zijn verzoekschrift overigens zelf op wijst dat "er nog geen definitieve teksten zijn"; dat de geplande hervormingen op dit ogenblik voor verzoeker op statutair vlak geen nadeel inhouden;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij, met betrekking tot het uitstel van de bevordering, verwijst naar artikel 21 en volgende van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, inzonderheid naar artikel 28; dat uit deze bepalingen blijkt dat wanneer de evaluatiecommissie zou hebben geoordeeld dat verzoeker voldeed aan de voorwaarden om aan de examens te mogen deelnemen, zoals omschreven in artikel 3 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 hieruit voor verzoeker nog geen garantie op een bevordering tot adjudant zou volgen; dat hij immers eerst zou moeten slagen in de examens, en zelfs een onmiddellijk slagen in de examens nog geen garantie op onmiddellijke bevordering tot

adjutant inhoudt; dat derhalve zo maar niet kan aangenomen worden dat de bestreden beslissing een uitstel van bevordering gedurende drie jaar veroorzaakt;

2.2.3. Overwegende dat uit artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 blijkt dat de kandidaat die voldoet aan de in artikel 3 bedoelde deelnemingsvereisten, wordt toegelaten tot een studieperiode ter voorbereiding van de examens; dat door de bestreden beslissing verzoeker derhalve niet kan deelnemen aan deze studieperiode en aan de daaropvolgende examens; dat verzoeker evenwel niet duidelijk en aanneemelijk maakt waarom dit gevolg van de bestreden beslissing een ernstig én moeilijk te herstellen nadeel zou veroorzaken; dat dit nadeel moeilijk te herstellen en ernstig zou zijn, immers niet evident is;

2.2.4. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig september
1900 achtennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.